

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 268

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

30 iulie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 268/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 268/02 Cauza C-612/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – procedură penală împotriva Nikolay Kolev, Milko Hristov și Stefan Kostadinov (Trimitere preliminară — Articolul 325 TFUE — Fraudă sau altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene în materie vamală — Efectivitatea urmăririi penale — Închiderea procedurii penale — Termen rezonabil — Directiva 2012/13/UE — Dreptul la informare cu privire la acuzaare — Dreptul de acces la materialul cauzei — Directiva 2013/48/UE — Dreptul de a avea acces la un avocat) 2

2018/C 268/03 Cauza C-210/16: Hotărârea Curții (Marea cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein/Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH [Trimitere preliminară — Directiva 95/46/CE — Date cu caracter personal — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea acestor date — Somație care vizează dezactivarea unei pagini Facebook (fan page) care permite colectarea și prelucrarea anumitor date legate de vizitatorii acestei pagini — Articolul 2 litera (d) — Operator de date cu caracter personal — Articolul 4 — Dreptul național aplicabil — Articolul 28 — Autorități naționale de supraveghere — Competențele de intervenție ale acestor autorități] 3

RO

2018/C 268/04	Cauza C-554/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft [Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Ajutor pentru agricultori — Prime pentru vacile de alăptare — Articolul 117 al doilea paragraf — Transmiterea informațiilor — Decizia 2001/672/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/300/UE — Deplasarea bovinelor către locurile de pășunat pe timp de vară în zonele montane — Articolul 2 alineatul (4) — Termen de notificare a deplasării — Calcul — Notificări tardive — Eligibilitate la acordarea plății primelor — Condiție — Luarea în considerare a termenului de expediere]	4
2018/C 268/05	Cauza C-574/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Spania) – Grupo Norte Facility SA/Angel Manuel Moreira Gómez (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Clauza 4 — Principiul nediscriminării — Noțiunea „condiții de încadrare în muncă” — Caracterul comparabil al situațiilor — Justificare — Noțiunea „motive obiective” — Indemnizație în cazul rezilierii unui contract de muncă pe durată nedeterminată pentru un motiv obiectiv — Indemnizație mai mică plătită la expirarea unui contract de muncă pe durată determinată de „suplinire”)	5
2018/C 268/06	Cauza C-667/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – M.N.J.P.W. Nooren, J.M.F.D.C. Nooren, moștenitorii domnului M.N.F.M. Nooren/Staatssecretaris van Economische Zaken [Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Finanțare de către FEADR — Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 — Sprijin pentru dezvoltarea rurală — Nerespectarea normelor de ecocondiționalitate — Reduceri și excluderi — Cumul al reducerilor]	5
2018/C 268/07	Cauza C-671/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Inter-Environnement Bruxelles ASBL și alții/Région de Bruxelles-Capitale [Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2001/42/CE — Articolul 2 litera (a) — Noțiunea „planuri și programe” — Articolul 3 — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Regulamentul regional de urbanism privind cartierul european din Bruxelles (Belgia)] . .	6
2018/C 268/08	Cauza C-673/16: Hotărârea Curții (Marea cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea Constituțională a României – România) – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept/Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne [Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolul 21 TFUE — Dreptul cetățenilor Uniunii de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38/CE — Articolul 3 — Beneficiari — Membri de familie ai cetățeanului Uniunii — Articolul 2 punctul 2 litera (a) — Noțiunea „soț” — Căsătorie între persoane de același sex — Articolul 7 — Drept de ședere pe o perioadă mai mare de trei luni — Drepturi fundamentale]	7
2018/C 268/09	Cauza C-677/16: Hotărârea Curții (Marea cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid – Spania) – Lucía Montero Mateos/Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Clauza 4 — Principiul nediscriminării — Noțiunea „condiții de încadrare în muncă” — Caracterul comparabil al situațiilor — Justificare — Noțiunea „motive obiective” — Indemnizație în cazul rezilierii unui contract de muncă pe durată nedeterminată pentru un motiv obiectiv — Lipsa unei indemnizații la expirarea unui contract de muncă pe durată determinată de „interinidad”)	8
2018/C 268/10	Cauza C-6/17 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 iunie 2018 – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias/Comisia Europeană Recurs — Clauze compromisorii — Convențiile Perform și Oasis încheiate în cadrul celui de al șaptelea program pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de activități demonstrative (2007-2013) — Costuri eligibile — Rambursarea sumelor achitate — Cerere reconvențională)	8

2018/C 268/11	Cauza C-7/17 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 iunie 2018 – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias/Comisia Europeană [Recurs — Clauze compromisorii — Convențiile Persona și Terregov încheiate în cadrul celui de Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2002-2006) — Costuri eligibile — Rambursarea sumelor plătite — Cerere reconvențională]	9
2018/C 268/12	Cauza C-32/17 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 6 iunie 2018 – Apcoa Parking Holdings GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) [„Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcilor figurative și verbale PARKWAY — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (1) litera (c)”]	9
2018/C 268/13	Cauza C-44/17: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Hamburg – Germania) – Scotch Whisky Association/Michael Klotz [Trimitere preliminară — Protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase — Regulamentul (CE) nr. 110/2008 — Articolul 16 literele (a)-(c) — Anexa III — Indicația geografică înregistrată „Scotch Whisky” — Whisky produs în Germania și comercializat sub denumirea „Glen Buchenbach”]	10
2018/C 268/14	Cauza C-49/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret – Danemarca) – Koppers Denmark ApS/Skatteministeriet [Trimitere preliminară — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 21 alineatul (3) — Fapt generator de impozit — Consum de produse energetice produse în incinta unei instituții care fabrică produse energetice — Produse energetice utilizate în alte scopuri decât drept carburant sau combustibil de încălzire — Consum de solvent drept combustibil de încălzire în instalația de distilare a gudronului]	11
2018/C 268/15	Cauza C-83/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – KP/LO [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Protocolul de la Haga din 2007 — Lege aplicabilă obligațiilor de întreținere — Articolul 4 alineatul (2) — Schimbarea reședinței obișnuite a creditorului — Posibilitatea aplicării retroactive a legii statului în care se află noua reședință obișnuită a creditorului care coincide cu legea forului — Domeniul de aplicare al termenilor „în cazul în care creditorul nu poate obține întreținere de la debitor” — Cazul în care creditorul nu îndeplinește o condiție legală]	12
2018/C 268/16	Cauza C-160/17: Hotărârea Curții (Camera a două) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d’État – Belgia) – Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain/Région wallonne [Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2001/42/CE — Articolul 2 litera (a) — Noțiunea „planuri și programe” — Articolul 3 — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Perimetru de consolidare urbană — Posibilitatea de a deroga de la normele de urbanism — Modificarea „planurilor și programelor”]	13
2018/C 268/17	Cauza C-250/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 6 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Virgílio Tarragó da Silveira/Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Procedură de insolvență — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolul 15 — Efectele procedurii de insolvență asupra proceselor în curs de soluționare al căror obiect îl reprezintă un bun sau un drept de care debitorul este deposedat — Noțiunea „proces în curs de soluționare” — Procedură pe fond care vizează recunoașterea existenței unei creanțe]	13
2018/C 268/18	Cauza C-363/17 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 7 iunie 2018 – Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA/Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd, Refresco Gerber BV (Recurs — Dumping — Importuri de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din India, din Tailanda și din Taiwan — Decizia de punere în aplicare 2013/226/UE — Decizie de a încheia procedura de reexaminare în temeiul expirării măsurilor fără a institui o taxă antidumping definitivă — Răspundere extracontractuală — Legătură de cauzalitate — Obligație de motivare)	14

2018/C 268/19	Cauza C-463/17 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 iunie 2018 – Ori Martin SA/Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Recurs — Acțiune în răspundere — Insuficiența motivării unei hotărâri pronunțate de Curte în recurs — Denaturarea obiectului unui capăt de cerere în despăgubire)	15
2018/C 268/20	Cauza C-714/17 P: Recurs introdus la 20 decembrie 2017 de Kevin Karp împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 23 octombrie 2017 în cauza T-833/16, Karp/Parlamentul	15
2018/C 268/21	Cauza C-722/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bezirksgericht Villach (Austria) la 27 noiembrie 2017 – Norbert Reitbauer și alții/Enrico Casamassima	15
2018/C 268/22	Cauza C-62/18 P: Recurs introdus la 30 ianuarie 2018 de Merck KGaA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 17 noiembrie 2017 în cauza T-802/16, Endoceutics/EUIPO – Merck	17
2018/C 268/23	Cauza C-128/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Germania) la 16 februarie 2018 – Procedură penală împotriva lui Dumitru-Tudor Dorobantu	17
2018/C 268/24	Cauza C-137/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Dresden (Germania) la 22 februarie 2018 – hapeg dresden gmbh/Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG	18
2018/C 268/25	Cauza C-197/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Wien (Austria) la 19 martie 2018 – Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland și alții	19
2018/C 268/26	Cauza C-204/18 P: Recurs introdus la 18 martie 2018 de Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 16 ianuarie 2018 în cauza T-715/16, Pebagua/Comisia	20
2018/C 268/27	Cauza C-226/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 29 martie 2018 – Krohn & Schröder GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen	21
2018/C 268/28	Cauza C-305/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 4 mai 2018 – Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus” și alții/Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții	22
2018/C 268/29	Cauza C-309/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 7 mai 2018 – Lavorgna Srl/Comune di Montelanico și alții	23
2018/C 268/30	Cauza C-310/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 11 mai 2018 – Procedură penală privind pe Emil Milev	24
2018/C 268/31	Cauza C-313/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Svea hovrätt (Suedia) la 9 mai 2018 – Dacom Limited/IPM Informed Portfolio Management AB	25
2018/C 268/32	Cauza C-317/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugalia) la 14 mai 2018 – Cátia Correia Moreira/Município de Portimão	26
2018/C 268/33	Cauza C-319/18 P: Recurs introdus la 14 mai 2018 de Fred Olsen, S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 15 martie 2018 în cauza T-108/16, Naviera Armas, S.A./Comisia Europeană	27
2018/C 268/34	Cauza C-343/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 19 martie 2018 – SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa/Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna	28

2018/C 268/35	Cauza C-346/18 P: Recurs introdus la 25 mai 2018 de Rose Vision, S. L. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 8 martie 2018 în cauzele T-45/13 RENV și T-587/15, Rose Vision/Comisia	29
2018/C 268/36	Cauza C-375/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 7 iunie 2018 – Hampshire County Council/C.E., N.E.	30
2018/C 268/37	Cauza C-391/18: Acțiune introdusă la 13 iunie 2018 – Comisia Europeană/Republica Croația	31
Tribunalul		
2018/C 268/38	Cauza T-362/16: Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – Tillotts Pharma/EUIPO – Ferring (XENASA) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale XENASA — Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară PENTASA — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul (UE) 2017/1001]”]	32
2018/C 268/39	Cauza T-408/16: Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – HX/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor — Principiul ne bis in idem — Dreptul la apărare — Dreptul la un proces echitabil — Obligația de motivare — Dreptul la o cale de atac efectivă — Eroare vădită de apreciere — Dreptul de proprietate — Proportionalitate — Dreptul la condiții de viață normale — Atingere adusă reputației”)	32
2018/C 268/40	Cauza T-807/16: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2018 – MIP Metro/EUIPO – AFNOR (N & NF TRADING) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală N & NF TRADING — Marca figurativă anterioară a Uniunii Europene NF ENVIRONNEMENT — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Lipsa caracterului distinctiv accentuat al mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	33
2018/C 268/41	Cauza T-859/16: Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – Damm/EUIPO – Schlossbrauerei Au, Wilibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative EISKELLER — Mărcile naționale verbale anterioare KELER et KELER 18 — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii demnelor — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 88 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	34
2018/C 268/42	Cauza T-86/17: Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – Le Pen /Parlamentul („Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație de asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nedatorat — Competența Secretarului General — Dreptul la apărare — Sarcina probei — Obligație de motivare — Egalitate de tratament — Abuz de putere — Independența deputaților — Eroare de fapt — Proportionalitate”)	35
2018/C 268/43	Cauza T-89/17: Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – Erwin MüllerH/EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale NOVUS — Mărcile Uniunii Europene verbale și figurative anterioare NOVUS și novus — Motiv relativ de refuz — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]	35
2018/C 268/44	Cauza T-310/17: Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2018 – Lion's Head Global Partners/ EUIPO – Lion Capital (LION'S HEAD global partners) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă LION'S HEAD global partners — Marca Uniunii Europene verbală anterioară LION CAPITAL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	36

2018/C 268/45	Cauza T-413/17: Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – Karl Storz/EUIPO (3D) [„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă figurativă 3D — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001]”]	37
2018/C 268/46	Cauza T-590/16: Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 2018 – Szychalski/Comisia („Funcție publică — Recrutare — Anunț de concurs — Concursul general EPSO/AD 177/10-ECO2013 — Evaluare a limbii principale — Decizie de a nu înscrie numele reclamantului pe lista de rezervă — Necompetență vădită — Acțiune vădit nefondată”)	37
2018/C 268/47	Cauza T-275/18: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2018 – Front Polisario/Consiliul	38
2018/C 268/48	Cauza T-306/18: Acțiune introdusă la 16 mai 2018 – Ungaria/Comisia	39
2018/C 268/49	Cauza T-325/18: Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – VI.T.O./EUIPO – Bottega (Forma unei sticle roz)	40
2018/C 268/50	Cauza T-328/18: Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – Gas Natural/Comisia	41
2018/C 268/51	Cauza T-336/18: Acțiune introdusă la 30 mai 2018 – Eagle IP/EUIPO – Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)	42
2018/C 268/52	Cauza T-339/18: Acțiune introdusă la 30 mai 2018 – Enterprise Holdings/EUIPO (E PLUS)	43
2018/C 268/53	Cauza T-345/18: Acțiune introdusă la 1 iunie 2018 – BNP Paribas/BCE	43
2018/C 268/54	Cauza T-346/18: Acțiune introdusă la 29 mai 2018 – Advance Magazine Publishers/EUIPO – Enovation Brands (VOGUE)	45
2018/C 268/55	Cauza T-354/18: Acțiune introdusă la 6 iunie 2018 – KID-Systeme/EUIPO – Sky (SKYFi)	45
2018/C 268/56	Cauza T-356/18: Acțiune introdusă la 7 iunie 2018 – Volvo Trademark/EUIPO – Paalupaikka (V V-wheels)	46
2018/C 268/57	Cauza T-357/18: Acțiune introdusă la 8 iunie 2018 – Luz Saúde/EUIPO – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)	47
2018/C 268/58	Cauza T-364/18: Acțiune introdusă la 11 iunie 2018 – Arçelik/EUIPO (MicroGarden)	48
2018/C 268/59	Cauza T-373/18: Acțiune introdusă la 19 iunie 2018 – ABB/EUIPO (FLEXLOADER)	48
2018/C 268/60	Cauza T-425/17: Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2018 – Capo d’Anzio/Comisia	49

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 268/01)

Ultima publicație

JO C 259, 23.7.2018.

Publicații anterioare

JO C 249, 16.7.2018.

JO C 240, 9.7.2018.

JO C 231, 2.7.2018.

JO C 221, 25.6.2018.

JO C 211, 18.6.2018.

JO C 200, 11.6.2018.

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – procedură penală împotriva Nikolay Kolev, Milko Hristov și Stefan Kostadinov

(Cauza C-612/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 325 TFUE — Fraudă sau altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene în materie vamală — Efectivitatea urmăririi penale — Închiderea procedurii penale — Termen rezonabil — Directiva 2012/13/UE — Dreptul la informare cu privire la acuzare — Dreptul de acces la materialul cauzei — Directiva 2013/48/UE — Dreptul de a avea acces la un avocat)

(2018/C 268/02)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Părțile din procedura principală

Nikolay Kolev, Milko Hristov, Stefan Kostadinov

Dispozitivul

- 1) Articolul 325 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care instituie o procedură de închidere a procedurii penale precum cea prevăzută la articolele 368 și 369 din Nakazatelno protsesualen kodeks (Codul de procedură penală), în măsura în care această reglementare se aplică în proceduri deschise în cazuri privind o fraudă gravă sau o altă activitate ilegală gravă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene în materie vamală. Revine instanței naționale sarcina de a conferi efect deplin articolului 325 alineatul (1) TFUE lăsând neaplicată, dacă este necesar, reglementarea menționată, asigurând în același timp respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor acuzate.
- 2) Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca informații detaliate cu privire la acuzare să fie comunicate apărării după depunerea în instanță a rechizitoriului, ca act de sesizare a instanței, dar înainte de începerea de către aceasta a examinării pe fond a acuzării și de deschiderea dezbaterilor în fața sa sau chiar după deschiderea acestor dezbateri, dar înainte de faza deliberării, atunci când informațiile astfel comunicate fac obiectul unor modificări ulterioare, cu condiția ca instanța să ia toate măsurile necesare pentru a garanta respectarea dreptului la apărare și caracterul echitabil al procedurii.

Articolul 7 alineatul (3) din această directivă trebuie interpretat în sensul că revine instanței naționale sarcina de a se asigura că se acordă apărării posibilitatea efectivă de a avea acces la materialul cauzei, un asemenea acces putând, dacă este cazul, să intervină după depunerea în instanță a rechizitoriului, ca act de sesizare a instanței, dar înainte de începerea de către aceasta a examinării pe fond a acuzării și de deschiderea dezbaterilor în fața sa sau chiar după deschiderea acestor dezbateri, dar înainte de faza deliberării, atunci când noi elemente de probă sunt depuse la dosar pe parcursul judecății, cu condiția ca instanța să ia toate măsurile necesare pentru a garanta respectarea dreptului la apărare și caracterul echitabil al procedurii.

- 3) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care impune instanței naționale să excludă avocatul mandatat de două persoane acuzate, împotriva voinței acestora din urmă, pentru motivul că interesele acestor persoane sunt contradictorii, și nici posibilității ca această instanță să permită persoanelor menționate să mandateze un nou avocat sau, dacă este cazul, să desemneze ea însăși doi avocați din oficiu, în vederea înlocuirii primului avocat.

⁽¹⁾ JO C 48, 8.2.2016.

Hotărârea Curții (Marea cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein/Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

(Cauza C-210/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 95/46/CE — Date cu caracter personal — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea acestor date — Somație care vizează dezactivarea unei pagini Facebook (fan page) care permite colectarea și prelucrarea anumitor date legate de vizitatorii acestei pagini — Articolul 2 litera (d) — Operator de date cu caracter personal — Articolul 4 — Dreptul național aplicabil — Articolul 28 — Autorități naționale de supraveghere — Competențele de intervenție ale acestor autorități]

(2018/C 268/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Pârât: Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

cu participarea: Facebook Ireland Ltd, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie să fie interpretat în sensul că noțiunea „operator”, în sensul acestei dispoziții, înglobează administratorul unei pagini pentru fani găzduite pe o rețea socială.
- 2) Articolele 4 și 28 din Directiva 95/46 trebuie să fie interpretate în sensul că, atunci când o întreprindere stabilită în afara Uniunii Europene dispune de mai multe sedii în diferite state membre, autoritatea de supraveghere a unui stat membru este abilitată să exercite competențele pe care i le conferă articolul 28 alineatul (3) din această directivă în privința unui sediu al acestei întreprinderi situat pe teritoriul acestui stat membru, deși, potrivit repartizării misiunilor în cadrul grupului, pe de o parte, acest sediu răspunde doar de vânzarea de spații publicitare și de alte activități de marketing pe teritoriul statului membru menționat și, pe de altă parte, răspunderea exclusivă a colectării și a prelucrării datelor cu caracter personal incumbă, pentru întregul teritoriu al Uniunii Europene, unui sediu situat într-un alt stat membru.

- 3) Articolul 4 alineatul (1) litera (a) și articolul 28 alineatele (3) și (6) din Directiva 95/46 trebuie să fie interpretate în sensul că, atunci când autoritatea de supraveghere a unui stat membru intenționează să exercite în privința unui organism stabilit pe teritoriul acestui stat membru competențele de intervenție prevăzute la articolul 28 alineatul (3) din această directivă ca urmare a unor atingeri aduse normelor referitoare la protecția datelor cu caracter personal, săvârșite de un terț operator al acestor date care are sediul în alt stat membru, această autoritate de supraveghere este competentă să aprecieze, în mod autonom în raport cu autoritatea de supraveghere a acestui din urmă stat membru, legalitatea unei astfel de prelucrări de date și își poate exercita competențele de intervenție în privința organismului stabilit pe teritoriul său fără a solicita în prealabil autorității de supraveghere a celui alt stat membru să intervină.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-,
Umwelt und Wasserwirtschaft**

(Cauza C-554/16) ⁽¹⁾

*[Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Ajutor pentru
agricultori — Prime pentru vacile de alăptare — Articolul 117 al doilea paragraf — Transmiterea
informațiilor — Decizia 2001/672/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/300/UE —
Deplasarea bovinelor către locurile de pășunat pe timp de vară în zonele montane — Articolul 2 alineatul
(4) — Termen de notificare a deplasării — Calcul — Notificări tardive — Eligibilitate la acordarea plății
primelor — Condiție — Luarea în considerare a termenului de expediere]*

(2018/C 268/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: EP Agrarhandel GmbH

Pârâtă: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672/CE a Comisiei din 20 august 2001 de stabilire a unor reguli speciale aplicabile deplasărilor de bovine către locurile de pășunat pe timp de vară din zonele montane, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/300/UE a Comisiei din 25 mai 2010, trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale în temeiul căreia, pentru respectarea termenului de notificare a deplasărilor către locurile de pășunat pe timp de vară, data primirii notificării este considerată ca fiind determinantă.

⁽¹⁾ JO C 46, 13.2.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Spania) – Grupo Norte Facility SA/Angel Manuel Moreira Gómez

(Cauza C-574/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Clauza 4 — Principiul nediscriminării — Noțiunea „condiții de încadrare în muncă” — Caracterul comparabil al situațiilor — Justificare — Noțiunea „motive obiective” — Indemnizație în cazul rezilierii unui contract de muncă pe durată nedeterminată pentru un motiv obiectiv — Indemnizație mai mică plătită la expirarea unui contract de muncă pe durată determinată de „suplinire”)

(2018/C 268/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Apelantă: Grupo Norte Facility SA

Intimat: Angel Manuel Moreira Gómez

Dispozitivul

Clauza 4 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale potrivit căreia indemnizația plătită lucrătorilor angajați în temeiul unor contracte de muncă pe durată determinată pentru a acoperi timpul de lucru lăsat vacant de un lucrător care se pensionează parțial, cum este contractul de suplinire în discuție în litigiul principal, la expirarea termenului pentru care au fost încheiate aceste contracte, este mai mică decât indemnizația acordată lucrătorilor pe durată nedeterminată la rezilierea contractului lor de muncă pentru un motiv obiectiv.

⁽¹⁾ JO C 30, 30.1.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – M.N.J.P.W. Nooren, J.M.F.D.C. Nooren, moștenitorii domnului M.N.F.M. Nooren/Staatssecretaris van Economische Zaken

(Cauza C-667/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Finanțare de către FEADR — Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 — Sprijin pentru dezvoltarea rurală — Nerespectarea normelor de ecocondiționalitate — Reduceri și excluderi — Cumul al reducerilor]

(2018/C 268/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamanți: M.N.J.P.W. Nooren, J.M.F.D.C. Nooren, moștenitorii domnului M.N.F.M. Nooren

Pârât: Staatssecretaris van Economische Zaken

Dispozitivul

Articolele 70-72 din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol coroborate cu articolele 23 și 24 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 trebuie interpretate în sensul că, într-o situație precum cea din litigiul principal, în care au fost constatate mai multe cazuri de neconformitate care aparțin aceluiași domeniu, trebuie să se adune, pe de o parte, reducerea valorii totale a plăților directe primite sau care trebuie să fie primite aplicabilă pentru cazurile de neconformitate cauzate de neglijență și, pe de altă parte, reducerea aplicabilă pentru cazurile de neconformitate deliberată, valoarea totală a reducerilor pentru un an calendaristic trebuind să fie stabilită cu respectarea principiului proporționalității și fără a depăși valoarea totală prevăzută la articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009.

⁽¹⁾ JO C 78, 13.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Inter-Environnement Bruxelles ASBL și alții/Région de Bruxelles-Capitale

(Cauza C-671/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2001/42/CE — Articolul 2 litera (a) — Noțiunea „planuri și programe” — Articolul 3 — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Regulamentul regional de urbanism privind cartierul european din Bruxelles (Belgia)]

(2018/C 268/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Groupe d'Animation du Quartier Européen de la Ville de Bruxelles ASBL, Association du Quartier Léopold ASBL, Brusselse Raad voor het Leefmilieu ASBL, Pierre Picard, David Weytsman

Pârâtă: Région de Bruxelles-Capitale

Dispozitivul

Articolul 2 litera (a) articolul 3 alineatul (1) și articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului trebuie interpretate în sensul că un regulament regional de urbanism precum cel în discuție în litigiul principal, care stabilește anumite cerințe pentru realizarea de proiecte imobiliare, intră în sfera noțiunii „planuri și programe”, putând avea efecte semnificative asupra mediului, în sensul acestei directive, și trebuie supus, în consecință, unei evaluări privind efectele asupra mediului.

⁽¹⁾ JO C 78, 13.3.2017.

Hotărârea Curții (Marea cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea Constituțională a României – România) – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept/Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne

(Cauza C-673/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolul 21 TFUE — Dreptul cetățenilor Uniunii de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38/CE — Articolul 3 — Beneficiari — Membri de familie ai cetățeanului Uniunii — Articolul 2 punctul 2 litera (a) — Noțiunea „soț” — Căsătorie între persoane de același sex — Articolul 7 — Drept de ședere pe o perioadă mai mare de trei luni — Drepturi fundamentale]

(2018/C 268/08)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea Constituțională a României

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept

Pârâți: Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne

cu participarea: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Dispozitivul

- 1) Într-o situație în care un cetățean al Uniunii a făcut uz de libertatea sa de circulație deplasându-se și locuind efectiv, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, într-un alt stat membru decât cel a cărui cetățenie o deține și a întemeiat sau a consolidat cu această ocazie o viață de familie cu un resortisant al unui stat terț, de același sex, de care este legat printr-o căsătorie legal încheiată în statul membru gazdă, articolul 21 alineatul (1) TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că se opune ca autoritățile competente ale statului membru a cărui cetățenie o deține cetățeanul Uniunii să refuze acordarea unui drept de ședere pe teritoriul acestui stat membru resortisantului menționat, pentru motivul că dreptul statului membru menționat nu prevede căsătoria între persoane de același sex.
- 2) Articolul 21 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, resortisantul unui stat terț, de același sex ca cetățeanul Uniunii, a cărui căsătorie cu acesta din urmă a fost încheiată într-un stat membru conform dreptului acestui stat, dispune de un drept de ședere pe o perioadă mai mare de trei luni pe teritoriul statului membru a cărui cetățenie o deține cetățeanul Uniunii. Acest drept de ședere derivat nu poate fi supus unor condiții mai stricte decât cele prevăzute la articolul 7 din Directiva 2004/38.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.

Hotărârea Curții (Marea cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid – Spania) – Lucía Montero Mateos/Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

(Cauza C-677/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Clauza 4 — Principiul nediscriminării — Noțiunea „condiții de încadrare în muncă” — Caracterul comparabil al situațiilor — Justificare — Noțiunea „motive obiective” — Indemnizație în cazul rezilierii unui contract de muncă pe durată nedeterminată pentru un motiv obiectiv — Lipsa unei indemnizații la expirarea unui contract de muncă pe durată determinată de „interinidad”)

(2018/C 268/09)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lucía Montero Mateos

Pârâtă: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Dispozitivul

Clauza 4 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care nu prevede plata niciunei indemnizații lucrătorilor angajați în temeiul unor contracte de muncă pe durată determinată pentru a ocupa temporar un loc de muncă pe durata procedurii de recrutare sau de promovare în vederea ocupării definitive a respectivului post, cum este contractul de „interinidad” în discuție în litigiul principal, la expirarea termenului pentru care au fost încheiate aceste contracte, în condițiile în care lucrătorilor pe durată nedeterminată le este acordată o indemnizație la rezilierea contractului lor de muncă pentru un motiv obiectiv.

⁽¹⁾ JO C 86, 20.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 iunie 2018 – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias/Comisia Europeană

(Cauza C-6/17 P) ⁽¹⁾

Recurs — Clauze compromisorii — Convențiile Perform și Oasis încheiate în cadrul celui de al șaptelea program pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de activități demonstrative (2007-2013) — Costuri eligibile — Rambursarea sumelor achitate — Cerere reconvențională

(2018/C 268/10)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (reprezentant: S. Paliou, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și A. Kyratsou, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63 din 27.2.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 iunie 2018 – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias/Comisia Europeană

(Cauza C-7/17 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Clauze compromisorii — Convențiile Persona și Terregov încheiate în cadrul celui de Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2002-2006) — Costuri eligibile — Rambursarea sumelor plătite — Cerere reconvențională]

(2018/C 268/11)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (reprezentant: S. Paliou, dikigoros)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și A. Kyratsou, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63, 27.2.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 6 iunie 2018 – Apcoa Parking Holdings GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-32/17 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcilor figurative și verbale PARKWAY — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (1) litera (c)”]

(2018/C 268/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Apcoa Parking Holdings GmbH (reprezentant: A. Lohmann, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: A. Söder, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Apcoa Parking Holdings GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 151, 15.05.2017.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Hamburg – Germania) – Scotch Whisky Association/Michael Klotz

(Cauza C-44/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase — Regulamentul (CE) nr. 110/2008 — Articolul 16 literele (a)-(c) — Anexa III — Indicația geografică înregistrată „Scotch Whisky” — Whisky produs în Germania și comercializat sub denumirea „Glen Buchenbach”]

(2018/C 268/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Scotch Whisky Association

Pârât: Michael Klotz

Dispozitivul

- 1) Articolul 16 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului trebuie să fie interpretat în sensul că, pentru a se constata existența unei „utilizări comerciale indirecte” a unei indicații geografice înregistrate, este necesar ca elementul în litigiu să fie utilizat într-o formă fie identică cu această indicație, fie similară din punct de vedere fonetic și/sau vizual. În consecință, nu este suficient ca acest element să fie de natură să creeze în percepția publicului vizat o oarecare asociere cu indicația menționată sau cu zona geografică aferentă acesteia.
- 2) Articolul 16 litera (b) din Regulamentul nr. 110/2008 trebuie să fie interpretat în sensul că, pentru a constata existența unei „evocări” a unei indicații geografice înregistrate, instanța de trimitere trebuie să aprecieze dacă, în prezența denumirii în litigiu, consumatorului european mediu, normal informat, suficient de atent și avizat, îi este indusă în mod direct, ca imagine de referință, marfa care beneficiază de indicația geografică protejată. În cadrul acestei aprecieri, în lipsa, în primul rând, a unei asemănări fonetice și/sau vizuale a denumirii în litigiu cu indicația geografică protejată și, în al doilea rând, a unei incorporări parțiale a acestei indicații în denumirea respectivă, instanța menționată trebuie să țină seama, după caz, de apropierea conceptuală dintre denumirea menționată și indicația amintită.

Articolul 16 litera (b) din Regulamentul nr. 110/2008 trebuie să fie interpretat în sensul că, pentru a se constata existența unei „evocări” a unei indicații geografice înregistrate, nu este necesar să se țină seama de contextul în care se află elementul în litigiu și în special de faptul că acesta este însoțit de o precizare privind originea reală a produsului în cauză.

- 3) Articolul 16 litera (c) din Regulamentul nr. 110/2008 trebuie să fie interpretat în sensul că, pentru a se constata existența unei „indicații false sau înșelătoare” interzise de această dispoziție, nu este necesar să se țină seama de contextul în care este utilizat elementul în litigiu.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret – Danemarca) – Koppers Denmark ApS/Skatteministeriet

(Cauza C-49/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 21 alineatul (3) — Fapt generator de impozit — Consum de produse energetice produse în incinta unei instituții care fabrică produse energetice — Produse energetice utilizate în alte scopuri decât drept carburant sau combustibil de încălzire — Consum de solvent drept combustibil de încălzire în instalația de distilare a gudronului]

(2018/C 268/14)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Koppers Denmark ApS

Pârât: Skatteministeriet

Dispozitivul

Articolul 21 alineatul (3) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie interpretat în sensul că consumul de produse energetice în incinta unei instituții care le-a produs, în scopul fabricării altor produse energetice, nu intră sub incidența excepției privind faptul generator de impozit prevăzute la această dispoziție atunci când, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, produsele energetice fabricate în cadrul activității principale a unei astfel de instituții sunt utilizate în alte scopuri decât drept carburant sau combustibil pentru încălzire.

⁽¹⁾ JO C 112, 10.4.2017.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de
Oberster Gerichtshof – Austria) – KP/LO**

(Cauza C-83/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Protocolul de la Haga din 2007 — Lege aplicabilă obligațiilor de întreținere — Articolul 4 alineatul (2) — Schimbarea reședinței obișnuite a creditorului — Posibilitatea aplicării retroactive a legii statului în care se află noua reședință obișnuită a creditorului care coincide cu legea forului — Domeniul de aplicare al termenilor „în cazul în care creditorul nu poate obține întreținere de la debitor” — Cazul în care creditorul nu îndeplinește o condiție legală]

(2018/C 268/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent: KP

Intimat: LO

Dispozitivul

1) Articolul 4 alineatul (2) din Protocolul de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere, aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2009/941/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că:

— împrejurarea că statul forului corespunde statului în care creditorul are reședința obișnuită nu împiedică aplicarea acestei dispoziții în cazul în care legea desemnată de regula subsidiară de legătură prevăzută la această dispoziție nu coincide cu legea desemnată de regula principală de legătură prevăzută la articolul 3 din protocolul menționat;

— într-o situație în care creditorul obligației de întreținere, care și-a schimbat reședința obișnuită, formulează în fața instanțelor din statul în care se află noua sa reședință obișnuită o cerere de întreținere împotriva debitorului pentru o perioadă din trecut în care acesta avea reședința în alt stat membru, legea forului, care este și legea statului în care se află noua sa reședință obișnuită, se poate aplica dacă instanțele din statul membru al forului erau competente să soluționeze litigii în materie de întreținere care priveau aceste părți și care se refereau la perioada menționată..

2) Termenii „nu poate obține întreținere”, care figurează la articolul 4 alineatul (2) din Protocolul de la Haga din 23 noiembrie 2007, trebuie interpretați în sensul că vizează de asemenea situația în care creditorul nu poate obține întreținere în temeiul legii statului în care avea în trecut reședința obișnuită, pentru motivul că nu îndeplinește anumite condiții impuse de această lege.

⁽¹⁾ JO C 168, 29.5.2017.

Hotărârea Curții (Camera a două) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain/Région wallonne

(Cauza C-160/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2001/42/CE — Articolul 2 litera (a) — Noțiunea „planuri și programe” — Articolul 3 — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Perimetru de consolidare urbană — Posibilitatea de a deroga de la normele de urbanism — Modificarea „planurilor și programelor”]

(2018/C 268/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain

Pârâtă: Région wallonne

cu participarea: Commune d'Orp-Jauche, Bodymat SA

Dispozitivul

Articolul 2 litera (a), articolul 3 alineatul (1) și articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului trebuie interpretate în sensul că un decret prin care se adoptă un perimetru de consolidare urbană, care are ca unic obiect stabilirea unei zone geografice în interiorul căreia se va putea realiza un proiect de urbanism care să urmărească recalificarea și dezvoltarea unor funcții urbane și care necesită crearea, modificarea, extinderea, eliminarea sau ridicarea la nivel a rețelei stradale și a spațiilor publice, în vederea realizării căruia se va putea deroga de la anumite norme de urbanism, intră, ca urmare a acestei posibilități de derogare, în sfera noțiunii „planuri și programe”, putând avea efecte semnificative asupra mediului, în sensul acestei directive, care necesită o evaluare ecologică.

⁽¹⁾ JO C 178, 6.6.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 6 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Virgílio Tarragó da Silveira/Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

(Cauza C-250/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Procedură de insolvență — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolul 15 — Efectele procedurii de insolvență asupra proceselor în curs de soluționare al căror obiect îl reprezintă un bun sau un drept de care debitorul este depozitar — Noțiunea „proces în curs de soluționare” — Procedură pe fond care vizează recunoașterea existenței unei creanțe]

(2018/C 268/17)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal de Justiça

Părțile din procedura principală

Recurent: Virgílio Tarragó da Silveira

Intimată: Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

Dispozitivul

Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență trebuie să fie interpretat în sensul că se aplică unui proces în curs de soluționare la o instanță dintr-un stat membru, având ca obiect obligarea unui debitor la plata unei sume de bani datorate în temeiul unui contract de prestări servicii, precum și la plata unei despăgubiri pentru neîndeplinirea aceleiași obligații contractuale, în cazul în care acest debitor a fost declarat insolubil în cadrul unei proceduri de insolvență deschise într-un alt stat membru, iar această declarație de insolvență acoperă întregul patrimoniu al debitorului respectiv.

(¹) JO C 239, 24.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 7 iunie 2018 – Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA/Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd, Refresco Gerber BV

(Cauza C-363/17 P) (¹)

(Recurs — Dumping — Importuri de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din India, din Tailanda și din Taiwan — Decizia de punere în aplicare 2013/226/UE — Decizie de a încheia procedura de reexaminare în temeiul expirării măsurilor fără a institui o taxă antidumping definitivă — Răspundere extracontractuală — Legătură de cauzalitate — Obligație de motivare)

(2018/C 268/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd, Refresco Gerber BV

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA și Novapet SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 283, 28.8.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 iunie 2018 – Ori Martin SA/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-463/17 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Acțiune în răspundere — Insuficiența motivării unei hotărâri pronunțate de Curte în recurs — Denaturarea obiectului unui capăt de cerere în despăgubire)

(2018/C 268/19)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Ori Martin SA (reprezentant: G. Belotti, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezenți: J. Inghelram și A. M. Almendros Manzano, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Ori Martin SA suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 392, 20.11.2017.

Recurs introdus la 20 decembrie 2017 de Kevin Karp împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 23 octombrie 2017 în cauza T-833/16, Karp/Parlamentul

(Cauza C-714/17 P)

(2018/C 268/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Kevin Karp (reprezenți: N. Lambers, R. Ben Ammar, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Prin Ordonanța 19 iunie 2018, Curtea de Justiție (Camera a noua) a declarat recursul inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bezirksgericht Villach (Austria) la 27 noiembrie 2017 – Norbert Reitbauer și alții/Enrico Casamassima

(Cauza C-722/17)

(2018/C 268/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bezirksgericht Villach

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Norbert Reitbauer, Dolinschek GmbH, B.T.S. Trendfloor Raumausstattungs-GmbH, Elektrounternehmen K. Maschke GmbH, Klaus Egger, Architekt DI Klaus Egger Ziviltechniker GmbH

Pârât: Enrico Casamassima

Întrebările preliminare

1) Prima întrebare:

Articolul 24 punctul 5 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1215/2012”) trebuie interpretat în sensul că opoziția prevăzută la articolul 232 din Codul austriac privind procedurile de executare, care poate fi exercitată în cazul neînțelegerilor privind distribuirea sumelor de bani rezultate în urma vânzării la licitație publică dispuse de instanță, intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții

chiar și atunci când acțiunea unui creditor care beneficiază de o garanție împotriva altui creditor care beneficiază de o garanție

- a) se întemeiază pe excepția că creanța garantată a acestuia s-a stins ca urmare a cererii reconvenționale a debitorului prin care solicită despăgubiri și,
- b) în plus, se întemeiază – la fel ca acțiunea revocatorie – pe excepția că instituirea dreptului de garanție pentru această creanță nu produce efecte din cauza preferinței de care beneficiază creditorul?

2) A doua întrebare (în cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ):

Articolul 24 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (Regulamentul nr. 1215/2012) trebuie interpretat în sensul că opoziția prevăzută la articolul 232 din Codul austriac privind procedurile de executare, care poate fi exercitată în cazul neînțelegerilor privind distribuirea sumelor de bani rezultate în urma vânzării la licitație publică dispuse de instanță, intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții

chiar și atunci când acțiunea unui creditor care beneficiază de o garanție împotriva altui creditor care beneficiază de o garanție

- a) se întemeiază pe excepția că creanța garantată a acestuia s-a stins ca urmare a cererii reconvenționale a debitorului prin care solicită despăgubiri și,
- b) în plus, se întemeiază – la fel ca acțiunea revocatorie – pe excepția că instituirea dreptului de garanție pentru această creanță nu produce efecte din cauza preferinței de care beneficiază creditorul?

⁽¹⁾ JO 2012, L 351, p. 1.

Recurs introdus la 30 ianuarie 2018 de Merck KGaA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 17 noiembrie 2017 în cauza T-802/16, Endoceutics/EUIPO – Merck

(Cauza C-62/18 P)

(2018/C 268/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Merck KGaA (reprezentanți: M. Best, U. Pfléghar, S. Schäffner, Rechtsanwälte, M. Giannakoulis, advocate)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Endoceutics, Inc.

Prin Ordonanța din 31 mai 2018, Curtea (Camera a opta) a declarat recursul inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Germania) la 16 februarie 2018 – Procedură penală împotriva lui Dumitru-Tudor Dorobantu

(Cauza C-128/18)

(2018/C 268/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

împotriva lui

Dumitru-Tudor Dorobantu

Întrebările preliminare

- 1) În contextul Deciziei-cadru privind mandatul european de arestare ⁽¹⁾, care sunt cerințele minime privind condițiile de detenție care se impun în temeiul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
 - a. În special, din punctul de vedere al dreptului Uniunii există o limită minimă „absolută” privind dimensiunea spațiilor de detenție, sub nivelul căreia are loc întotdeauna o încălcare a articolului 4 din cartă?
 - i. În stabilirea cotei individuale a spațiului de detenție, se va ține sau nu se va ține seama de faptul că celula este individuală sau comună mai multor deținuți?
 - ii. În calcularea dimensiunii spațiului de detenție, trebuie scăzută suprafața ocupată de mobilier (pat, dulap etc.)?
 - iii. Din punctul de vedere al construcției, care sunt condițiile eventual relevante în vederea asigurării unor condiții de detenție conforme cu dreptul Uniunii? Eventual, ce importanță au accesul deschis direct (sau doar indirect) din celula de detenție la spațiile sanitare sau de alt fel, precum și furnizarea de apă rece și caldă, încălzirea, iluminatul etc.?
 - b. În ce măsură au un rol au în apreciere „regimurile de detenție” diferite, respectiv perioadele diferite de deschidere a celulelor și gradele diferite ale libertății de mișcare, existente în interiorul penitenciarului?

- c. Trebuie avute în vedere – astfel cum a procedat instanța de trimitere în deciziile sale privind admisibilitatea extrădării – și îmbunătățiri de ordin juridic și organizatoric în statul membru emitent (introducerea unui sistem de tip Ombudsman, instituirea unor instanțe competente în materie de executare a pedepselor etc.)?
- 2) Conform căror criterii trebuie evaluate condițiile de detenție din punctul de vedere al drepturilor fundamentale garantate în Uniune? În ce măsură aceste criterii influențează interpretarea noțiunii „risc real” în sensul jurisprudenței Curții de Justiție în cauzele Aranyosi și Căldăraru?
- a. Autoritățile judiciare ale statului membru de executare sunt autorizate să efectueze un control complet al condițiilor de detenție din statul membru emitent sau trebuie să se limiteze la examinarea existenței unor nelegalități vădite?
- b. În măsura în care, în răspunsul la prima întrebare preliminară, Curtea de Justiție concluzionează că dreptul Uniunii prevede cerințe „absolute” privind condițiile de detenție: neîndeplinirea acestor condiții minime, în sensul „neefectuării unei examinări comparative”, ar implica întotdeauna existența unui „risc real” de natură să interzică extrădarea sau statul membru de executare trebuie să inițieze totuși o examinare comparativă? Trebuie luate în considerare, în acest sens, aspecte precum menținerea sprijinului judiciar reciproc intra-european, capacitatea de funcționare a justiției penale europene sau principiile încrederii reciproce și recunoașterii reciproce?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2002/584 a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Dresden (Germania) la 22 februarie 2018 –
hapeg dresden gmbh/Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG**

(Cauza C-137/18)

(2018/C 268/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Dresden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: hapeg dresden gmbh

Pârâtă: Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii, în special articolul 15 alineatul (3) literele (b) și (c), precum și articolul 16 alineatul (1) primul, al doilea și al treilea paragraf literele (b) și (c) din Directiva 2006/123/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 (Directiva privind serviciile), trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale – precum cea aplicabilă în litigiul principal – potrivit căreia, în contractele încheiate cu arhitecți și/sau ingineri, nu este permisă convenirea unor onorarii inferioare tarifelor minime ale remunerației calculate în baza Regulamentului privind onorariile arhitecților și inginerilor?

⁽¹⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO 2006, L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Wien (Austria) la 19 martie 2018 –
Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland și alții**

(Cauza C-197/18)

(2018/C 268/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Apelanți: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

Autoritate pârâtă: Bundesministerin für Nachhaltigkeit und Tourismus, anterior Bundesminister für Land und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Întrebarea preliminară

Articolul 288 TFUE coroborat cu articolul 5 alineatul (4) sau cu dispozițiile coroborate ale articolului 5 alineatul (5) și ale punctului 2 din anexa I la Directiva 91/676/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (Directiva 91/676/CEE, denumită în continuare „Directiva privind nitrații”) trebuie interpretat în sensul că:

- a) un furnizor public de apă care, înainte de a distribui apa potabilă către consumatori (care se racordează în mod obligatoriu), tratează în mod corespunzător apa cu conținut ridicat de nitrați din puțul care pe care îl are la dispoziție pentru prelevare, astfel încât, înainte de distribuție, apa să aibă un conținut de nitrați mai mic de 50 de mg/l și care are obligația legală să asigure furnizarea apei într-o anumită zonă este vizat în mod direct, în sensul jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (în speță, prin transpunerea eventual insuficientă a Directivei 91/676/CEE din 12 decembrie 1991), atunci când, din cauza planurilor de acțiune pretins insuficiente (întrucât, în zona acestui furnizor, apa are un conținut de nitrați de peste 50 mg/l), are obligația să ia măsuri de tratare a apei și, astfel, în cadrul Directivei privind nitrații îi sunt recunoscute drepturi subiective precum dreptul
- a.1) de a modifica un program de acțiune național adoptat anterior în scopul transpunerii Directivei privind nitrații [în sensul articolului 5 alineatul (4) din Directiva privind nitrații] prin luarea unor măsuri mai stricte, menite să permită îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 1 din Directiva privind nitrații, mai precis, respectarea concentrației maxime de nitrați de 50 mg/l în apele subterane, măsurate la fiecare punct de prelevare?
- a.2) de a lua măsuri suplimentare sau de a adopta acțiuni consolidate [în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Directiva privind nitrații], în scopul realizării obiectivelor articolului 1 din Directiva privind nitrații, mai precis, atingerea unei concentrații maxime de nitrați de 50 mg/l în apele subterane, măsurate la fiecare punct de prelevare?
- b) un consumator care, potrivit legii, ar fi autorizat să utilizeze apa din fântâna sa pentru consum propriu, dar care din cauza concentrației mari de nitrați nu o utilizează (la momentul întocmirii cererii pe care se întemeiază procedura din speță acesta nu putea utiliza apa și în perioada de soluționare a prezentei cereri de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene apa ar putea fi, desigur, utilizată, însă este de așteptat ca, în mod cert, concentrația de nitrați în apă să depășească din nou pragul de 50 mg/l) și se aprovizionează cu apă de la un furnizor public de apă, este vizat în mod direct, în sensul jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (în speță, prin transpunerea eventual insuficientă a Directivei 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991) atunci când, din cauza planurilor de acțiune pretins insuficiente, întrucât apa de la punctul său de prelevare (fântâna casnică) are un conținut de nitrați de peste 50 mg/l, nu poate să își exercite dreptul de folosire restricționată a apei subterane prevăzut de lege pe proprietatea sa funciară și, astfel, în cadrul Directivei privind nitrații îi sunt recunoscute drepturi subiective precum dreptul

- b.1) de a modifica un program de acțiune național adoptat anterior în scopul transpunerii Directivei privind nitrații [în sensul articolului 5 alineatul (4) din Directiva privind nitrații] prin luarea unor măsuri mai stricte, menite să permită îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 1 din Directiva privind nitrații, mai precis, respectarea concentrației maxime de nitrați de 50 mg/l în apele subterane, măsurate la fiecare punct de prelevare?
- b.2) de a lua măsuri suplimentare sau de a adopta acțiuni consolidate [în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Directiva privind nitrații], în scopul realizării obiectivelor articolului 1 din Directiva privind nitrații, mai precis, atingerea unei concentrații maxime de nitrați de 50 mg/l în apele subterane, măsurate la fiecare punct de prelevare?
- c) o comună, în calitate de organism public, care exploatează, respectiv pune la dispoziție puțul comunal pentru alimentare cu apă potabilă doar ca puț de apă reciclată, din cauza concentrației de nitrați care depășește pragul de 50 mg/l – fără să aducă atingere alimentării cu apă potabilă –, este vizată în mod direct, în sensul jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (în speță, prin transpunerea eventual insuficientă a Directivei 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 prin planuri de acțiune insuficiente), atunci când apa are un conținut de nitrați de peste 50 mg/l, utilizarea ca apă potabilă nefiind posibilă în aceste condiții și, astfel, în cadrul Directivei privind nitrații îi sunt recunoscute drepturi subiective precum dreptul
- c.1) de a modifica un program de acțiune național adoptat anterior în scopul transpunerii Directivei privind nitrații [în sensul articolului 5 alineatul (4) din Directiva privind nitrații] prin luarea unor măsuri mai stricte, menite să permită îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 1 din Directiva privind nitrații, mai precis, respectarea concentrației maxime de nitrați de 50 mg/l în apele subterane, măsurate la fiecare punct de prelevare?
- c.2) de a lua măsuri suplimentare sau de a adopta acțiuni consolidate [în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Directiva privind nitrații], în scopul realizării obiectivelor articolului 1 din Directiva privind nitrații, mai precis, atingerea unei concentrații maxime de nitrați de 50 mg/l în apele subterane, măsurate la fiecare punct de prelevare?

În orice ipoteză, în toate cele trei cazuri de mai sus, protecția sănătății consumatorilor este garantată fie prin alimentarea cu apă de la furnizori de apă ofertanți (în contextul obligației și al dreptului de racordare) – în cazurile b) și c) – sau prin măsuri de tratare corespunzătoare, în cazul a).

(¹) Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO 1991, L 375, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 81).

Recurs introdus la 18 martie 2018 de Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 16 ianuarie 2018 în cauza T-715/16, Pebagua/Comisia

(Cauza C-204/18 P)

(2018/C 268/26)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (reprezentant: A. J. Uceda Sosa, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

- anularea în totalitate a hotărârii Tribunalului care face obiectul recursului;
- soluționarea în mod definitiv a litigiului de către Curte prin admiterea în totalitate a cererii formulate de reclamantă în primă instanță și, prin urmare, anularea și lipsirea de efecte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1141 al Comisiei din 13 iulie 2016 ⁽¹⁾ sau, cu titlu subsidiar, anularea și lipsirea de efecte a includerii speciei *Procambarus clarkii* pe lista Uniunii aprobată prin regulamentul menționat;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

Ordonanța atacată nu examinează cauza pe fond, ci o consideră inadmisibilă întrucât reclamanta nu dispune de calitate procesuală activă, ceea ce ar implica o încălcare a celei de a doua ipoteze privind calitatea procesuală activă prevăzute la al patrulea paragraf al articolului 263 TFUE, întrucât regulamentul în litigiu ar privi direct întreprinderile reprezentate de Pebagua și nu ar presupune măsuri de executare.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1141 al Comisiei din 13 iulie 2016 de adoptare a unei liste a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2016, L 189, p. 4).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 29 martie 2018 – Krohn & Schröder GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Cauza C-226/18)

(2018/C 268/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Krohn & Schröder GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 212a din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ [denumit în continuare „Codul vamal”] include exceptarea de la taxa antidumping și de la taxa compensatorie în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1238/2013 ⁽²⁾, respectiv cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1239/2013 ⁽³⁾?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în situația aplicării dispozițiilor articolului 212a din Codul vamal, în condițiile nașterii unei datorii vamale în sensul articolului 204 alineatul (1) din Codul vamal ca urmare a depășirii termenului stabilit în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Codul vamal, se consideră că s-a îndeplinit cerința prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1238/2013 și la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1239/2013, atunci când o societate afiliată cu societățile menționate în anexa la Decizia de punere în aplicare nr. 2013/707/UE – care au fabricat, expediat și facturat mărfurile respective –, nu a fost nici importatorul mărfurilor în discuție și nici nu a asigurat punerea în liberă circulație, dar a avut intenția să o facă și a recepționat efectiv mărfurile în discuție?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, în situația aplicării dispozițiilor articolului 212a din Codul vamal, în condițiile nașterii unei datorii vamale în sensul articolului 204 alineatul (1) din Codul vamal, ca urmare a depășirii termenului stabilit în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Codul vamal, se pot prezenta o factură privind angajamentul și un certificat de angajament de export, în sensul articolului 3 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 1238/2013 și al articolului 2 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 1239/2013 chiar și într-un termen stabilit de autoritățile vamale în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) din Codul vamal?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, în împrejurările din litigiul principal și având în vedere principiile generale de drept, o factură privind angajamentul, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1238/2013 și al articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1239/2013, care menționează în loc de Decizia de punere în aplicare nr. 2013/707/UE, Decizia nr. 2013/423/UE îndeplinește condițiile prevăzute la nr. 9 din anexa III la Regulamentul nr. 1238/2013 și la nr. 9 din anexa 2 la Regulamentul 1239/2013?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la a patra întrebare în situația aplicării dispozițiilor articolului 212a din Codul vamal, în condițiile nașterii unei datorii vamale în sensul articolului 204 alineatul (1) din Codul vamal, din cauza depășirii termenului stabilit în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Codul vamal, este admisibil ca o factură privind angajamentul, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1238/2013 și al articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1239/2013, să fie prezentată abia în procedura unei căi de atac împotriva deciziei de impunere a datoriei vamale?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European
- ⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 1).
- ⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 66).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 4 mai 2018 – Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus” și alții/Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții

(Cauza C-305/18)

(2018/C 268/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamante: Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus”, VAS – Aps Onlus, Associazione di Promozione Sociale „Movimento Legge Rifiuti Zero per l'Economia Circolare”

Pârâți: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lazio, Regione Toscana, Regione Lombardia

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE⁽¹⁾ coroborate cu „considerentele” (6), (8), (28) și (31) ale acesteia, se opun unei reglementări naționale primare și reglementării secundare corespunzătoare de punere în aplicare a acesteia – precum articolul 35 alineatul 1 din Decretul lege nr. 133/2014, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 164/2014, și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 10 august 2016, publicat în Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana [Jurnalul Oficial al Republicii Italiene] nr. 233 din 5 octombrie 2016 –, în măsura în care califică numai instalațiile de incinerare pe care le iau în considerare potrivit tabelelor și anexelor la Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri drept infrastructuri și amplasamente strategice de interes național preeminent, care pun în aplicare un sistem integrat și modern de gestionare a deșeurilor municipale și asimilate și care garantează securitatea națională în conformitate cu principiile autonomiei, dat fiind că o asemenea calificare nu a fost recunoscută de legiuitorul național și pentru instalațiile destinate tratării deșeurilor în scopul reciclării și al reutilizării, deși aceste două modalități sunt preeminente în ierarhia deșeurilor prevăzută de directiva menționată?

Cu titlu subsidiar, în cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE se opun unei reglementări naționale primare și reglementării secundare corespunzătoare de punere în aplicare a acesteia – precum articolul 35 alineatul 1 din Decretul lege nr. 133/2014, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 164/2014, și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 10 august 2016, publicat în Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana [Jurnalul Oficial al Republicii Italiene] nr. 233 din 5 octombrie 2016 –, în măsura în care califică instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale drept infrastructuri și amplasamente strategice de interes național preeminent, în scopul de a pune capăt unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, precum și de a evita astfel de proceduri ulterioare, ca urmare a netranspunerii dispozițiilor europene din domeniu, pe lângă obiectivul de a limita depunerea deșeurilor în depozite?

- 2) Articolele 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 și 12 din Directiva 2001/42/CE⁽²⁾, precum și dispozițiile coroborate ale acestora se opun aplicării unei reglementări naționale primare și a reglementării secundare corespunzătoare de punere în aplicare a acesteia – precum articolul 35 alineatul 1 din Decretul lege nr. 133/2014, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 164/2014, și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 10 august 2016, publicat în Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana [Jurnalul Oficial al Republicii Italiene] nr. 233 din 5 octombrie 2016 –, care prevăd că Președintele Consiliului de Miniștri, prin decret, poate să modifice prin majorare capacitatea instalațiilor de incinerare existente, precum și să stabilească numărul, capacitatea și amplasarea regională a instalațiilor de incinerare cu valorificarea energetică a deșeurilor municipale și asimilate, care trebuie realizate pentru a acoperi nevoile reziduale stabilite în scopul unei reechilibrări socio-economice progresive a zonelor de pe teritoriul național și cu respectarea obiectivelor de colectare separată și de reciclare, fără ca aceste reglementări interne să prevadă că, în etapa de întocmire a unui astfel de plan care reiese din decretul Președintelui Consiliului de Miniștri, se aplică dispozițiile privind evaluarea ecologică strategică prevăzute de Directiva 2001/42/CE menționată anterior?

⁽¹⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la
7 mai 2018 – Lavorgna Srl/Comune di Montelanico și alții**

(Cauza C-309/18)

(2018/C 268/29)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lavorgna Srl

Pârâți: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola, Comune di Trivigliano

Întrebarea preliminară

Principiile comunitare ale protecției încrederii legitime și securității juridice, împreună cu principiile liberei circulații a mărfurilor, libertății de stabilire și liberei prestări a serviciilor, prevăzute de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și principiile care decurg din acesta, cum sunt egalitatea de tratament, nediscriminarea, recunoașterea reciprocă, proporționalitatea și transparența, prevăzute de Directiva 2014/24/UE ⁽¹⁾, se opun aplicării unei reglementări naționale precum reglementarea italiană care decurge din dispozițiile coroborate ale articolului 95 alineatul 10 și ale articolului 83 alineatul 9 din Decretul legislativ nr. 50/2016, potrivit căreia omisiunea de a indica separat costurile forței de muncă în ofertele economice dintr-o procedură de atribuire a unor servicii publice determină, indiferent de situație, excluderea întreprinderii ofertante, fără posibilitatea de a recurge la procedura obligației unei autorități contractante de a solicita unui ofertant să îndrepte eventualele neregularități de formă ale ofertei, chiar și în situația în care obligația de indicare separată nu a fost precizată în documentația aferentă procedurii de cerere de ofertă și independent de împrejurarea că, din punctul de vedere al conținutului, oferta respectă efectiv costurile minime ale forței de muncă, în concordanță, de altfel, cu o declarație dată în acest scop de ofertant?

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 11 mai 2018 – Procedură penală privind pe Emil Milev

(Cauza C-310/18)

(2018/C 268/30)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria)

Partea din procedura principală

Emil Milev

Întrebările preliminare

- 1) O jurisprudență națională care condiționează menținerea unei măsuri coercitive de „arestare preventivă” (patru luni după arestarea inculpatului) de existența unor „motive verosimile”, înțelese ca simpla constatare „la prima vedere” că inculpatul a putut săvârși infracțiunea în cauză, este compatibilă cu articolul 3, cu articolul 4 alineatul (1) a doua teză, cu articolul 10, cu considerentul (16) a patra și a cincea teză și cu considerentul (48) al Directivei 2016/343 ⁽¹⁾, precum și cu articolele 47 și 48 din Carta [drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]?

Sau, dacă nu este compatibilă, o jurisprudență națională care înțelege prin „motive verosimile” o puternică probabilitate ca inculpatul să fi săvârșit infracțiunea în cauză este compatibilă cu dispozițiile sus-menționate?

- 2) O jurisprudență națională care impune instanței care se pronunță cu privire la o cerere de modificare a măsurii coercitive de „arestare preventivă” adoptată deja să își motiveze hotărârea fără a compara elementele de probă incriminatorii și dezincriminatorii, chiar dacă avocatul inculpatului a prezentat argumente în acest sens – singurul motiv al acestei restricții fiind că judecătorul trebuie să își păstreze imparțialitatea pentru situația în care această cauză îi va fi atribuită în scopul examinării pe fond –, este compatibilă cu articolul 4 alineatul (1) a doua teză, cu articolul 10, cu considerentul (16) a patra și a cincea teză și cu considerentul (48) al Directivei 2016/343, precum și cu articolul 47 din Carta [drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]?

Sau, dacă nu este compatibilă, o jurisprudență națională potrivit căreia instanța procedează la examinarea mai detaliată și precisă a elementelor de probă și dă un răspuns clar argumentelor avocatului inculpatului, chiar dacă își asumă astfel riscul de a nu putea nici examina cauza, nici pronunța o hotărâre definitivă privind vinovăția dacă respectiva cauză îi este atribuită în scopul examinării pe fond, – ceea ce ar implica faptul că un alt judecător va examina această cauză pe fond – este compatibilă cu dispozițiile sus-menționate?

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO 2016, L 65, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Svea hovrätt (Suedia) la 9 mai 2018 – Dacom Limited/IPM
Informed Portfolio Management AB**

(Cauza C-313/18)

(2018/C 268/31)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Svea hovrätt

Părțile din procedura principală

Apelantă: Dacom Limited

Intimată: IPM Informed Portfolio Management AB

Întrebările preliminare

- 1.1 Care sunt criteriile pentru a determina dacă un material constituie un material de concepție pregătitor, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2009/24/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator? Un document care stabilește cerințele privind funcțiile pe care un program de calculator trebuie să le poată executa, de exemplu descrieri detaliate ale principiilor de investiție sau ale modelelor de riscuri pentru de gestiune a activelor care integrează formule matematice care trebuie aplicate de respectivul program poate să constituie un astfel de material de concepție pregătitor?
- 1.2 Pentru a putea fi considerat un material de concepție pregătitor în sensul directivei, un material trebuie să fie atât de exhaustiv și de detaliat încât, în practică, nu este lăsată nicio autonomie persoanei care scrie codul programului de calculator?
- 1.3 Drepturile exclusive asupra materialului de concepție pregătitor, în sensul directivei, au ca efect că programul de calculator care rezultă în urma acestui material trebuie să fie considerat o transformare a materialului menționat și, prin urmare, o lucrare independentă în sensul dreptului de autor [articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/24/CE] sau că materialele de concepție pregătitoare și software-ul trebuie considerate forme diferite de exprimare a aceleiași lucrări sau că este vorba despre două lucrări independente?
- 2.1 Un consultant angajat de o altă companie, dar care a lucrat timp de mai mulți ani pentru același client și care, în îndeplinirea îndatoririlor sale sau în urma instrucțiunilor date de client, a creat un program de calculator, poate fi considerat un angajat [al societății client] în sensul articolului 2 alineatul (3) din Directiva 2009/24/CE?

2.2 Pe baza căror criterii ar trebui să se aprecieze dacă cineva este angajat în sensul acestei dispoziții?

3.1 Articolul 11 din Directiva 2004/48/CE⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală înseamnă că trebuie să existe posibilitatea de a obține un ordin de încetare, chiar și în situația în care reclamantul deține dreptul de proprietate intelectuală în cauză împreună cu persoana împotriva căreia se îndreaptă acest ordin?

3.2 În cazul în care răspunsul la întrebarea 3.1 este afirmativ, trebuie să se ajungă la o altă concluzie dacă dreptul exclusiv se referă la un program de calculator și acest program de calculator nu este diseminat sau pus la dispoziția publicului, ci utilizat numai în activitatea codeștinătorului?

⁽¹⁾ JO 2009, L 111, p. 16.

⁽²⁾ JO 2004, L 157, p. 45.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugalia) la
14 mai 2018 – Cátia Correia Moreira/Município de Portimão**

(Cauza C-317/18)

(2018/C 268/32)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cátia Correia Moreira

Pârât: Município de Portimão

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere că noțiunea „lucrător” desemnează orice persoană care, în statul membru în cauză, este protejată în această calitate de legislația națională din domeniul muncii, o persoană care a încheiat cu cedenta un contract de muncă privind exercitarea unei funcții de încredere [„comissão de serviço”] poate fi considerată „lucrător”, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001⁽¹⁾, și poate beneficia, prin urmare, de protecția conferită de legislația respectivă?
- 2) Legislația Uniunii Europene, în special Directiva 2001/23/CE, coroborată cu articolul 4 alineatul (2) din Tratatul Uniunii Europene, se opune unei legislații naționale care, inclusiv în cazul unui transfer care intră sub incidența directivei menționate, prevede că lucrătorii trebuie să facă obiectul unei proceduri publice de selecție și să intre într-un nou raport cu cesionarul, acesta din urmă fiind o municipalitate?

⁽¹⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO 2001, L 82, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 20).

**Recurs introdus la 14 mai 2018 de Fred Olsen, S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua)
din 15 martie 2018 în cauza T-108/16, Naviera Armas, S.A./Comisia Europeană**

(Cauza C-319/18 P)

(2018/C 268/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Fred Olsen, S.A. (reprezentanți: J. M. Rodríguez Cárcamo și A. M. Rodríguez Conde, avocați)

Celelalte părți din procedură:

Naviera Armas, S.A.

Comisia Europeană

Concluziile

Fred Olsen, S.A. solicită Curții pronunțarea unei hotărâri prin care să dispună:

- anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului din 15 martie 2018 pronunțate în cauza T-108/16, Naviera Armas, S.A./Comisia Europeană, susținută de Fred Olsen, S.A., EU:T:2018:145;
- respingerea în totalitate a cererii formulate de Naviera Armas, S.A. prin care se solicită anularea Deciziei (2015) 8655 final a Comisiei din 8 decembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Spania – Fred Olsen și
- obligarea părților care se opun recursului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Fred Olsen, S.A. în aceeași cale de atac și obligarea Naviera Armas, S.A. la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Fred Olsen, S.A. în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv de recurs

1. Fred Olsen susține prin intermediul primului său motiv de recurs nemotivarea hotărârii atacate în ceea ce privește selectivitatea măsurii, în sensul impus de Hotărârea Comisia/Hansestadt Lübeck (C-524/14 P) ⁽¹⁾.
2. Dacă Tribunalul ar fi analizat selectivitatea măsurii conform criteriilor care rezultă din hotărârea menționată, ar fi trebuit să analizeze (i) cadrul general de referință în care se înscriu taxele pe care le plătește Fred Olsen pentru utilizarea infrastructurilor Puerto de las Nieves, adică sistemul de taxare aplicabil tuturor porturilor din Insulele Canare, astfel cum este reglementat în dreptul național, (ii) dacă situația lui Fred Olsen și cea a altor operatori care utilizează infrastructurile menționate, inclusiv Naviera Armas, sunt sau nu sunt comparabile în ceea ce privește măsura examinată și (iii) posibila existență a unei discriminări la plata taxelor menționate.
3. Comisia a considerat, în decizia atacată, că faptul în sine că Fred Olsen este unicul utilizator al Puerto de las Nieves nu reprezintă ca atare un avantaj obținut prin intermediul unor fonduri de stat, întrucât Fred Olsen plătește cantitatea normală de taxe impuse tuturor operatorilor în cadrul regimului aplicabil tuturor porturilor Canare. Prin urmare, Comisia nu era obligată să efectueze o examinare a selectivității măsurii.
4. Dimpotrivă, pentru a aprecia existența unei dificultăți în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE, Tribunalul ar fi trebuit să efectueze examinarea menționată, care i-ar fi permis să aprecieze dacă taxele portuare plătite de Fred Olsen, în schimbul faptului că este unicul utilizator al infrastructurii portuare a Puerto de Las Nieves, i-au conferit vreun tip de avantaj.
5. Dat fiind că motivarea hotărârii este vădit insuficientă cu privire la acest aspect, rezultă că nu este posibil să se aprecieze existența acestui presupus avantaj, prin urmare, hotărârea Tribunalului trebuie să fie anulată în totalitate.

2. Al doilea motiv de recurs

6. Prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, Fred Olsen susține că decizia Comisiei, care nu a aplicat testul investitorului privat, era suficient motivată.
7. Tribunalul a considerat insuficientă motivarea deciziei întrucât, în opinia sa, criteriul investitorului privat care acționează într-o economie de piață este cel pe care ar fi trebuit să îl utilizeze Comisia.
8. Cu toate acestea, în afară de aspectul în sine că Fred Olsen este unicul utilizator al Puerto de las Nieves, nu există nici un indiciu în hotărârea Tribunalului cu privire la faptul că această situație i-ar conferi vreun avantaj referitor la plata taxelor pentru utilizarea infrastructurilor. Nu există în acest caz un acord sau o reducere cu privire la plata taxelor de către Fred Olsen și nici o situație de discriminare la plata taxelor față de alți operatori precum Naviera Armas.
9. Prin urmare, rezultă că Hotărârea Freistaat Sachsen și Land Sajonia-Anhalt/Comisia (T-443/08 și T-455/08) ⁽²⁾, Hotărârea Ryanair/Comisia (T-196/04) ⁽³⁾ și Hotărârea Aéroports de Paris/Comisia (T-128/98) ⁽⁴⁾ nu sunt aplicabile în acest caz.
10. Astfel, hotărârea Tribunalului trebuie anulată în totalitate, iar decizia Comisiei trebuie menținută în totalitate.

⁽¹⁾ Hotărârea din 21 decembrie 2016, Comisia/Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971.

⁽²⁾ Hotărârea din 24 martie 2011, Freistaat Sachsen și Land Sajonia-Anhalt/Comisia, T-443/08 și T-455/08, EU:T:2011:117.

⁽³⁾ Hotărârea din 17 decembrie 2008, Ryanair/Comisia, T-196/04, EU:T:2008:585.

⁽⁴⁾ Hotărârea din 12 decembrie 2000, Aéroports de Paris/Comisia, T-128/98, EU:T:2000:290.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 19 martie 2018 – SAIGI
Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa/Regione Emilia-
Romagna, A.U.S.L. Romagna**

(Cauza C-343/18)

(2018/C 268/34)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa

Intimate: Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 27 din Regulamentul (CE) [nr. 882/2004], în măsura în care prevede că, pentru activitățile menționate în secțiunea A din anexa IV și în secțiunea A din anexa V, statele membre asigură perceperea unui onorariu, trebuie interpretat în sensul că impune obligația de plată tuturor agricultorilor, inclusiv în cazul în care „desfășoară activitățile de abataj și de tranșare a cărnii în mod secundar și conex activități de creștere a animalelor”?

- 2) Un stat poate să excludă de la plata taxelor sanitare anumite categorii de agricultori, deși a prevăzut un sistem de percepere a taxelor apt, în ansamblul său, să garanteze acoperirea costurilor suportate pentru controalele oficiale, sau să aplice tarife mai mici decât cele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 8[8]2/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, p. 1, Ediție specială 03/vol. 58, p. 216).

Recurs introdus la 25 mai 2018 de Rose Vision, S. L. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 8 martie 2018 în cauzele T-45/13 RENV și T-587/15, Rose Vision/Comisia

(Cauza C-346/18 P)

(2018/C 268/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrentă: Rose Vision, S. L. (reprezentant: J. J. Marín López, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 8 martie 2018, Rose Vision/Comisia, T-45/13 RENV și T-587/15, ECLI:EU:T:2018:124.
- acordarea de către Curte a unei despăgubiri către Rose Vision în termenele prezentate în motivele al zecelea și al unsprezecelea ale prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

- 1) O eroare de drept, constând în redeschiderea în cauza T-587/15 a fazei orale a procedurii, realizată prin intermediul Ordonanței Tribunalului din 19 octombrie 2017, prin argumentul eronat că a fost solicitată de reclamantă.
- 2) O eroare de drept, constând în faptul că în hotărârea atacată s-a denaturat evaluarea probelor prezentate întrucât s-a afirmat că Comisia a înlocuit alerta W 2 cu alerta W 1 din iulie 2012.
- 3) O eroare de drept, constând în faptul că în hotărârea atacată nu s-a admis, în cauza T-45/13, cererea de declarare a nulității înscrierii Rose Vision în SAR, întemeiată pe faptul că alerta W 2 s-a activat fără ca aceasta să fie informată în legătură cu acest fapt, fără a i se comunica motivarea acestei înscrieri, fără a i se acorda posibilitatea de a-și expune susținerile în această privință și fără a putea să formuleze recurs împotriva acestei înscrieri.
- 4) O eroare de drept, constând în lipsa motivării cu privire la susținerile cuprinse în al patrulea motiv al cererii din cauza T-587/15 că nu au fost examinate în absolut prin hotărârea atacată.

- 5) O eroare de drept, constând în faptul că hotărârea atacată, în afară de faptul că apreciază corect nerespectarea de către Comisia a termenului de două luni prevăzut la punctul II.22 punctul 5 din condițiile generale FP7 (punctul 99 din hotărârea atacată), care a depășit „foarte semnificativ termenul de două luni” și că nerespectarea acestui termen este „regretabilă” (punctul 116 din hotărârea atacată), respinge cererea de constatare a nulității de drept, potrivit contractului, a raportului final de audit 11-INFS-025 și a raportului de audit 11-BA119-016, acestea fiind lipsite de validitate și de eficacitate.
- 6) O eroare de drept, constând în faptul că hotărârea atacată a denaturat evaluarea probelor prezentate afirmând că Comisia a aprobat realizarea plăților către Rose Vision în proiectele ISI, 4NEM și SFERA.
- 7) O eroare de drept, constând în faptul că hotărârea atacată, după ce recunoaște că Comisia a încălcat obligația de confidențialitate stabilită la punctul II. 22 alineatul 1 din condițiile generale FP7 comunicând către terți informații privind auditul 11-INFS-025 (punctul 158 din hotărârea atacată), respinge fără motiv la punctele 159 și 160 cererea reclamantei de constatare a încălcării de către Comisie a obligației de confidențialitate a auditurilor 11-INFS-025 și 11-BA119-016 (punctul 215 din observațiile scrise ale Rose Vision în cauza T-45/13 RENV din 12 septembrie 2016)
- 8) O eroare de drept, constând în încălcarea prevederilor contractuale din condițiile generale FP7 și a principiului certitudinii juridice contractuale prin confirmarea aplicării în cazul Rose Vision, prin auditurile 11-INFS-025 și 11-BA119-016, a noilor cerințe cuprinse în Ghidul financiar din 2011, deși perioadele care au făcut obiectul auditului 11-INFS-025 erau perioada cuprinsă între 1 noiembrie 2009 și 31 octombrie 2010 (pentru proiectul Future NEM) și cea dintre 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2010 (pentru proiectele FIRST și ISI)
- 9) O eroare de drept, constând în denaturarea evaluării probelor, în concret a documentului Rose Vision din 30 august 2012, care a fost complet ignorat în hotărârea atacată.
- 10) O eroare de drept, constând în faptul că prin hotărârea atacată s-a respins în mod eronat necesitatea unei despăgubiri în temeiul răspunderii extracontractuale.
- 11) O eroare de drept, constând în nemotivarea în raport cu susținerile cuprinse în alineatul XII al cererii din cauza T-587/15, prin care se solicita la punctele 112-115 o despăgubire în temeiul răspunderii contractuale, acestea nefiind examinate deloc în hotărârea atacată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 7 iunie 2018 – Hampshire County Council/C.E., N.E.

(Cauza C-375/18)

(2018/C 268/36)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din procedura principală

Apelant: Hampshire County Council

Intimați: C.E., N.E.

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii și, în special, prevederile Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului ⁽¹⁾ se opune ca o instanță a unui stat membru să pronunțe, printr-o ordonanță de măsuri provizorii (care prevede măsuri conservatorii) o somație adresată *in personam* împotriva unui organism public al unui alt stat membru prin care se interzice acestui organism să demareze o procedură de adopție a unor copii în fața instanțelor acestui alt stat membru, în cazul în care somația *in personam* se dovedește a fi necesară pentru a proteja drepturile părților într-o procedură de executare a unei decizii în temeiul capitolului III din regulamentul menționat?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

Acțiune introdusă la 13 iunie 2018 – Comisia Europeană/Republica Croația

(Cauza C-391/18)

(2018/C 268/37)

Limba de procedură: croata

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Mataija și M. Patakia, agenți)

Pârâtă: Republica Croația

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin nenotificarea către Comisie a programului național de gestionare a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive, Republica Croația nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 15 alineatul (4) și ale articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2011/70/Euratom a Consiliului din 19 iulie 2011 de instituire a unui cadru comunitar pentru gestionarea responsabilă și în condiții de siguranță a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive (JO 2011 L 199, p. 48);
- obligarea Republicii Croația la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2011/70/Euratom prevede că membre notifică Comisia în ceea ce privește programele naționale și orice modificări semnificative ulterioare, iar articolul 15 alineatul (4) din această directivă stabilește că statele membre notifică pentru prima dată Comisiei conținutul programului național propriu cât mai repede posibil, cel târziu la 23 august 2015.

Republica Croația nu a adoptat încă programul național în discuție în dispozițiile citate anterior. În orice caz, ea încă nu l-a notificat Comisiei. În consecință, Republica Croația nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 15 alineatul (4) și ale articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2011/70/Euratom.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – Tillotts Pharma/EUIPO – Ferring (XENASA)

(Cauza T-362/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale XENASA — Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară PENTASA — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 268/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Tillotts Pharma AG (Rheinfelden, Elveția) (reprezentant: M. Douglas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Ivanauskas și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Ferring BV (Hoofddorp, Țările de Jos) (reprezentanți: inițial I. Fowler, solicitor și D. Slopek, avocat, ulterior I. Fowler)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 aprilie 2016 (cauza R 3264/2014-4) privind o procedură de opoziție între Ferring și Tillotts Pharma

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 29 aprilie 2016 (cauza R 3264/2014-4).
- 2) Obligă EUIPO să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele ale Tillotts Pharma AG.
- 3) Ferring BV suportă propriile cheltuieli de judecată

⁽¹⁾ JO C 314, 29.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – HX/Consiliul

(Cauza T-408/16) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor — Principiul ne bis in idem — Dreptul la apărare — Dreptul la un proces echitabil — Obligația de motivare — Dreptul la o cale de atac efectivă — Eroare vădită de apreciere — Dreptul de proprietate — Proportionalitate — Dreptul la condiții de viață normale — Atingere adusă reputației”)

(2018/C 268/39)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamant: HX (Damasc, Siria) (reprezentanți: S. Koev și S. Klukowska, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial I. Gurov și G. Étienne, ulterior I. Gurov și A. Vitro, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei (PESC) a Consiliului din 27 mai 2016 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2016, L 141, p. 125), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/840 al Consiliului din 27 mai 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2016, L 141, p. 30), a Deciziei (PESC) 2017/917 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2017, L 139, p. 62) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/907 al Consiliului din 29 mai 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2017, L 139, p. 15), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul HX suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 419, 14.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2018 – MIP Metro/EUIPO – AFNOR (N & NF TRADING)

(Cauza T-807/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală N & NF TRADING — Marca figurativă anterioară a Uniunii Europene NF ENVIRONNEMENT — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Lipsa caracterului distinctiv accentuat al mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 268/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: J.-C. Plate și R. Kaase, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Association française de normalisation (AFNOR) (La Plaine Saint-Denis, Franța) (reprezentant: B. Fontaine, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 iulie 2016 (cauza R 1109/2015-1) privind o procedură de opoziție între AFNOR și MIP Metro Group Intellectual Property

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – Damm/EUIPO – Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)

(Cauza T-859/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative EISKELLER — Mărcile naționale verbale anterioare KELER et KELER 18 — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii demnelor — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 88 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 268/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sociedad Anónima Damm (Barcelone, Spania) (reprezentanți: P. González-Bueno Catalán de Ocón și C. Aguilera Montañez, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: I. Harrington, D. Hanf, V. Ruzek și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG (Au-Hallertau, Germania) (reprezentanți: C. Thomas și V. Schwepler, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2016 (cauza R 2428/2015-5) privind o procedură de opoziție între Sociedad Anónima Damm și Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sociedad Anónima Damm la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 6.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – Le Pen/Parlamentul**(Cauza T-86/17) ⁽¹⁾**

(„Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație de asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nedatorat — Competența Secretarului General — Dreptul la apărare — Sarcina probei — Obligație de motivare — Egalitate de tratament — Abuz de putere — Independența deputaților — Eroare de fapt — Proportionalitate”)

(2018/C 268/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Franța) (reprezentanți: inițial M. Ceccaldi și J.-P. Le Moigne, ulterior M. Ceccaldi și în final R. Bosselut, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: G. Corstens și S. Seyr, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Jensen, M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului din 5 decembrie 2016 privind recuperarea de la reclamantă a unei sume de 298 497,87 euro plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară și a notei de debit aferente din 6 decembrie 2016.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă pe doamna Marion Le Pen să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Parlamentul European, inclusiv cele aferente procedurii de măsuri provizorii.
- 3) Consiliul Uniunii Europene va suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.

Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – Erwin MüllerH/EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)**(Cauza T-89/17) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale NOVUS — Mărcile Uniunii Europene verbale și figurative anterioare NOVUS și novus — Motiv relativ de refuz — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]

(2018/C 268/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Erwin Müller GmbH (Lingen, Germania) (reprezentant: N. Grüger, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: V. Mensing și M. Fischer, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Novus Tablet Technology Finland Oy (Turku, Finlanda)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 noiembrie 2016 (cauza R 2413/2015-4) privind o procedură de opoziție între Erwin Müller și Novus Tablet Technology Finland

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 28 noiembrie 2016 (cauza R 2413/2015-4) în măsura în care privește „suporturile speciale pentru telefoane mobile” vizate în cererea de înregistrare a mărcii.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Erwin Müller GmbH și EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 112, 10.4.2017.

Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2018 – Lion's Head Global Partners/ EUIPO – Lion Capital (LION'S HEAD global partners)

(Cauza T-310/17) ⁽¹⁾

[„**Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă LION'S HEAD global partners — Marca Uniunii Europene verbală anterioară LION CAPITAL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]**”]

(2018/C 268/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lion's Head Global Partners LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: R. Nöske, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Lion Capital LLP (Londra) (reprezentanți: D. Rose și J. Warner, solicitors)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 februarie 2017 (cauza R 1477/2016-4) privind o procedură de opoziție între Lion Capital și Lion's Head Global Partners

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Lion's Head Global Partners LLP la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2018 – Karl Storz/EUIPO (3D)(Cauza T-413/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă figurativă 3D — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2018/C 268/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Karl Storz GmbH & Co. KG (Tuttlingen, Germania) (reprezentanți: S. Gruber și N. Siebertz, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Ivanauskas și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 aprilie 2017 (cauza R 1502/2016-2) privind înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative 3D

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 11 aprilie 2017 (cauza R 1502/2016-2) în ceea ce privește produsele „articole de papetărie” care se încadrează în clasa 16 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor pentru înregistrarea mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 277, 21.8.2017.

Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 2018 – Spsychalski/Comisia(Cauza T-590/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Recrutare — Anunț de concurs — Concursul general EPSO/AD 177/10-ECO2013 — Evaluare a limbii principale — Decizie de a nu înscrie numele reclamantului pe lista de rezervă — Necompetență vădită — Acțiune vădit nefondată”)

(2018/C 268/46)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamant: Michał Spsychalski (Varșovia, Polonia) (reprezentant: A. Żołyński, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE, având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului general EPSO/AD 177/10-ECO2013, organizat de Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO), de a nu înscrie numele reclamantului pe lista de rezervă și, pe de altă parte, obligarea autorității împuternicite să facă numiri să completeze lista de rezervă întocmită pe baza concursului general în cauză cu numele reclamantului, sub rezerva de a face să coincidă durata de validitate a adăugării cu cea a listei de rezervă

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind în parte vădit nefondată și în parte din cauza necompetenței Tribunalului de a se pronunța.
- 2) Îl obligă pe domnul Michał Spychalski la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016 (cauză înregistrată inițial pe rolul Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-20/16 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2018 – Front Polisario/Consiliul

(Cauza T-275/18)

(2018/C 268/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario) (reprezentant: G. Devers, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă;
- anularea deciziei atacate;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate împotriva Deciziei (UE) 2018/146 a Consiliului din 22 ianuarie 2018 privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului euro-mediteranean privind serviciile aeriene între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte (JO 2018, L 26, p. 4), reclamantul invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe necompetența Consiliului de a adopta decizia atacată, în măsura în care Uniunea și Regatul Maroc nu ar fi competente să încheie acorduri internaționale, incluzând Sahara Occidentală, în locul poporului de pe acest teritoriu, astfel cum este reprezentat de Frontul Polisario.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o nerespectare a obligației de a examina toate elementele pertinente în speță, în măsura în care Consiliul nu ar fi ținut cont de faptul că acordul internațional, încheiat prin decizia atacată, a făcut obiectul unei aplicări provizorii, timp de 12 ani, pe teritoriul Saharei Occidentale, prin încălcarea statutului său separat și distinct.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o nerespectare a obligației de a examina problema respectării drepturilor fundamentale, în măsura în care, la momentul adoptării deciziei atacate, Consiliul nu și-ar fi pus întrebări cu privire la problema respectării drepturilor omului pe teritoriul ocupat în Sahara Occidentală.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare în măsura în care Consiliul nu a inițiat nicio discuție cu Frontul Polisario, singurul reprezentant al poporului din Sahara Occidentală, înainte de adoptarea deciziei atacate.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor și valorilor esențiale care stau la baza acțiunii Uniunii pe scena internațională, în măsura în care acordul internațional, încheiat prin decizia atacată, s-ar aplica pe teritoriul Saharei Occidentale prin încălcarea, în cadrul politicii anexioniste a Regatului Maroc și pe încălcările sistematice ale drepturilor fundamentale pe care menținerea acestei politici le-ar impune.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la autodeterminare, în măsura în care acordul internațional, încheiat prin decizia atacată, ar fi aplicabil în Sahara Occidentală prin încălcarea, pe de o parte, a statutului separat și distinct al acestui teritoriu și, pe de altă parte, a dreptului poporului din Sahara Occidentală de a i se respecta integritatea teritorială a teritoriului său.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului efectului relativ al tratatelor, în măsura în care poporul din Sahara Occidentală, astfel cum este reprezentat de Frontul Polisario, nu ar fi consimțit la acordul internațional, încheiat prin decizia atacată.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a spațiului aerian al Saharei Occidentale, în măsura în care decizia atacată, prin ratificarea practicii ilegale născute din aplicarea provizorie a acordului internațional încheiat de aceasta, ar avea ca efect includerea spațiului aerian al Saharei Occidentale în sfera de aplicare a respectivului acord.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului răspunderii internaționale, în măsura în care, prin decizia atacată, Uniunea nu ar respecta, pe de o parte, obligația nerezecunoașterii ocupației ilegale a Saharei Occidentale și, pe de altă parte, ar oferi sprijin și asistență menținerii acestei situații.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de a asigura respectarea dreptului internațional al drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar, în măsura în care respectarea de către Uniune a obligațiilor sale internaționale cu privire la poporul din Sahara Occidentală, ar însemna, cel puțin, ca Consiliul să se abțină de la a adopta decizia atacată, în măsura în care aceasta ar permite intrarea în vigoare a unui acord internațional aplicabil părții din Sahara Occidentală aflate sub ocupație marocană.

Acțiune introdusă la 16 mai 2018 – Ungaria/Comisia

(Cauza T-306/18)

(2018/C 268/48)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Ungaria (reprezentanți: Fehér M. Z., Koós G. și Tornyai G. agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (UE) 2018/262 a Comisiei din 14 februarie 2018 privind propunerea de inițiativă cetățenească intitulată „We are a welcoming Europe, let us help!”⁽¹⁾;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) literele (b), (c) și (d) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească ⁽²⁾

Prima și a doua parte a inițiativei cetățenești europene înregistrate prin decizia atacată se află în mod vădit în afara sferei de competență a Comisiei în ceea ce privește prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în scopul punerii în aplicare a tratatelor. Din acest motiv, înregistrarea inițiativei încalcă articolul 4 alineatul (2) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011. În plus, prima parte a inițiativei prezintă un caracter abuziv și, în consecință, contravine în egală măsură articolului 4 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, în timp ce, în ceea ce privește cea de a doua parte, se poate susține că poate să conducă la un rezultat contrar valorilor Uniunii stabilite la articolul 2 TUE, motiv pentru care contravine și articolului 4 alineatul (2) literele (d) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 TFUE și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

Decizia atacată nu îndeplinește cerințele care se desprind din obligația de motivare, astfel că ea încalcă această obligație stabilită la articolul 296 TFUE și dreptul la bună administrare stabilit la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În esență, decizia atacată nu indică nicidecum motivele pentru care Comisia a considerat că, în ceea ce privește cea de a treia parte a inițiativei, există un temei juridic adecvat și competență legislativă a Uniunii, cu alte cuvinte, că sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 în ceea ce privește înregistrarea.

⁽¹⁾ JO 2018, L 49, p. 64.

⁽²⁾ JO 2011, L 65, p. 1; rectificare în JO 2011, L 330, p. 47, și în JO 2012, L 94, p. 49.

Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – VI.TO./EUIPO – Bottega (Forma unei sticle roz)

(Cauza T-325/18)

(2018/C 268/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Vinicola Tombacco (VI.TO.) Srl (Trebaseleghe, Italia) (reprezentant: L. Giove, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sandro Bottega (Colle Umberto, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: Reprezentarea tridimensională (Forma unei sticle roz) – marca Uniunii Europene nr. 12 309 795

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 martie 2018 în cauza R 1037/2017-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Aprecierea eronată a motivului de respingere prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- Aprecierea eronată a motivului de respingere prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctele (i), (ii) și (iii) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – Gas Natural/Comisia

(Cauza T-328/18)

(2018/C 268/50)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Gas Natural SDG, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: F. González Díaz și V. Romero Algarra, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să declare motivele de anulare expuse în prezenta acțiune admisibile și întemeiate.
- să anuleze, în temeiul articolului 263 TFUE, decizia adoptată de Comisie la 27 noiembrie 2017 în cauza SA.47912 (2017/NN), prin care se deschide procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE în legătură cu stimulentele de mediu acordate de Regatul Spaniei centralelor termice pe cărbune.
- să oblige Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia contestată în prezenta cauză deschide procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE în legătură cu stimulentele de mediu acordate de Regatul Spaniei centralelor termice pe cărbune.

Potrivit reclamantei, din decizia atacată rezultă că, în opinia Comisiei, nu este clar dacă valorile limită ale emisiilor impuse instalațiilor care beneficiază de stimulentele de mediu menționate ar avea pur și simplu drept obiectiv aplicarea nivelurilor de protecție impuse de reglementarea Uniunii și în special de Directiva 2001/80/CE, care era aplicabilă centralelor termice pe cărbune. Dacă aceasta este situația, stimulentele de mediu nu ar fi avut niciun element stimulator. În plus, stimulentele de mediu ar fi contrar principiului dreptului Uniunii în materie de ajutoare de stat, potrivit căruia statele membre nu pot acorda ajutoare publice întreprinderilor pentru ca acestea să se poată conforma normelor obligatorii ale Uniunii.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare în ceea ce privește caracterul selectiv al măsurii.

- În această privință, reclamanta susține că Comisia nu furnizează nicio indicație care să permită să se înțeleagă în mod clar și neechivoc motivul pentru care măsura în discuție are un caracter selectiv, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În special, Comisia nu explică dacă centralele termice pe cărbune se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a celorlalte centrale termice și dacă, în caz afirmativ, stimulentele în cauză poate favoriza „anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri”, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, în raport cu alte întreprinderi care se află, în ceea ce privește obiectivul urmărit de măsura în discuție, într-o situație de fapt și de drept comparabilă.

2. Al doilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, în ceea ce privește caracterul selectiv al măsurii.

- În această privință, reclamanta susține că remunerația acordată centralelor termice pe cărbune pentru a menține susținerea investițiilor nu poate avea în niciun caz un caracter selectiv, întrucât remunerația respectivă se mulțumește să pună pe picior de egalitate toate investițiile importante ulterioare anului 1998, independent de tehnologie și/sau de faptul că centralele în cauză sunt centrale cu ciclu combinat sau centrale pe cărbune, dimensionând, este adevărat, cuantumul remunerației în funcție de importanța lor.
- În orice caz, și chiar admitând că concluziile formulate de Comisie în decizia contestată ar fi corecte, *quod non*, reclamanta constată că, având în vedere condițiile economice și situația juridică a centralelor pe cărbune, acestea nu se aflau într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a centralelor care utilizează alt tip de energie. Astfel, centralele pe bază de cărbune sunt singurele centrale stabilite anterior anului 1998 care au fost constrânse să efectueze investiții foarte importante pentru a continua să funcționeze și care, fără remunerația în cauză, ar fi fost obligate să își înceteze activitatea, punând în pericol siguranța aprovizionării sistemului electric spaniol.

Acțiune introdusă la 30 mai 2018 – Eagle IP/EUIPO – Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)

(Cauza T-336/18)

(2018/C 268/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Eagle IP Ltd (Valletta, Malta) (reprezentant: M. Müller, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Consolidated Artists BV (Rotterdam, Țările de Jos)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta din procedura în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative LILLY e VIOLETTA – cererea de înregistrare nr. 12 723 086

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 martie 2018 în cauza R 1489/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

— obligarea celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

— Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 30 mai 2018 – Enterprise Holdings/EUIPO (E PLUS)

(Cauza T-339/18)

(2018/C 268/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Enterprise Holdings, Inc. (Saint Louis, Missouri, Statele Unite) (reprezentant: D. Farnsworth, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale E PLUS – cererea de înregistrare nr. 16 377 079

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 15 martie 2018 în cauza R 2141/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea publicării cererii;
- obligarea EUIPO la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 1 iunie 2018 – BNP Paribas/BCE

(Cauza T-345/18)

(2018/C 268/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: BNP Paribas (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi și M. Dalon, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei nr. ECB-SSM-2018-FRBNP-17 a BCE din 26 aprilie 2018 în măsura în care impune deducerea angajamentelor de plată irevocabile (API) subscrise la Fondul unic de rezoluție (FUR), la fondurile naționale de rezoluție și la sistemele de garantare a depozitelor din fondurile proprii de categoria 1, pe bază individuală, subconsolidată sau consolidată, și în special anularea paragrafelor 9.1, 9.2 și 9.3;
- obligarea BCE la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe lipsa unui temei legal. În această privință, reclamanta susține că decizia în litigiu creează o nouă normă cu caracter general care depășește în mod clar cadrul juridic care reglementează exercitarea de către pârâtă a misiunilor sale de supraveghere prudențială.

Pe de altă parte, prin adoptarea unei decizii luate fără o analiză prealabilă a riscului de solvabilitate și de lichiditate și fără a avea în vedere profilul de risc al reclamantei, pârâtă ar fi depășit competențele prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (f) și la articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63) (denumit în continuare „Regulamentul MUS”).

În sfârșit, reclamanta apreciază că articolul 16 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul MUS nu autorizează BCE să acționeze pentru a asigura „o mai bună informare privind riscurile”, iar articolul 4 alineatul (1) litera (f) și articolul 16 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul MSU nu autorizează adoptarea unor măsuri prudențiale cu privire la elemente din afara bilanțului.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept în măsura în care pârâtă ar fi interpretat în mod eronat textele comunitare care instituie posibilitatea instituțiilor de credit să recurgă la angajamente de plată irevocabile (denumite în continuare „API”) pentru a îndeplini o parte din obligațiile față de fondurile de rezoluție și de sistemele de garantare a depozitelor. Decizia atacată ar fi contrară obiectivelor și finalității normelor aplicabile întrucât nu ar respecta intenția legiuitorului manifestată prin intermediul instituirii acestor instrumente. Astfel, decizia menționată ar lipsi de efect util dispozițiile în cauză.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, în măsura în care impunerea unei deduceri a API din fondurile proprii nu ar fi adecvată și nu ar fi necesară în raport cu un risc pur ipotetic și deja acoperit. Potrivit reclamantei, această măsură ar fi disproporționată ținând seama de obiectivul exprimat chiar de BCE, care constă în a „furniza informații adecvate privind riscurile financiare”.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea principiului bunei administrări. Reclamanta susține că, prin faptul că a ales un instrument (deducerea fondurilor proprii) vădit neadaptat obiectivului pe care pretinde că îl urmărește (furnizarea unor informații adecvate privind riscurile), pârâtă nu ar fi respectat principiul bunei administrări, în măsura în care nu ar fi dedus consecințele adecvate din propriile aprecieri.

Acțiune introdusă la 29 mai 2018 – Advance Magazine Publishers/EUIPO – Enovation Brands (VOGUE)**(Cauza T-346/18)**

(2018/C 268/54)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentant: T. Alkin, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene – cererea de înregistrare nr. 12 010 039

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 martie 2018 în cauza R 259/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea părții din decizia atacată referitoare la norma 20 alineatul (7) litera (c)/norma 50 alineatul (1) RPARMC;
- obligarea celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- Încălcarea normei 20 alineatul (7) litera (c)/a normei 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95.

Acțiune introdusă la 6 iunie 2018 – KID-Systeme/EUIPO – Sky (SKYFi)**(Cauza T-354/18)**

(2018/C 268/55)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: KID-Systeme GmbH (Buxtehude, Germania) (reprezențanți: R. Kunze, G. Würtenberger și T. Wittmann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sky plc (Isleworth, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SKYFi – cererea de înregistrare nr. 12 189 502

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 15 martie 2018 în cauza R 106/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) și a articolelor 46, 47, 67, 70, 71, 94 și 95 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European;
- încălcarea articolului 2 alineatul (2), a articolului 7 alineatul (2), a articolului 8 alineatele (2) și (9) și a articolelor 27 și 71 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625.

Acțiune introdusă la 7 iunie 2018 – Volvo Trademark/EUIPO – Paalupaikka (V V-wheels)

(Cauza T-356/18)

(2018/C 268/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Suedia) (reprezentanți: T. Dolde, avocat, și M. Hawkins, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finlanda)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative V V-WHEELS – cererea de înregistrare nr. 14 439 053

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 2 martie 2018 în cauza R 1852/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în fața diviziei de opoziție și a Camerei a patra de recurs a EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 72 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 8 iunie 2018 – Luz Saúde/EUIPO – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)

(Cauza T-357/18)

(2018/C 268/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: portugheza

Părțile

Reclamantă: Luz Saúde SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: G. Gentil Anastácio, P. Guerra și Andrade, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Clínica La Luz, SL (Madrid, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative HOSPITAL DA LUZ – cererea de înregistrare nr. 14 791 495

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 aprilie 2018 în cauza R 2084/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate prin care se respinge în parte înregistrarea mărcii reclamantei care face obiectul prezentei proceduri, modificarea acesteia și acordarea înregistrării;

— obligarea EUIPO la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2018 – Arçelik/EUIPO (MicroGarden)

(Cauza T-364/18)

(2018/C 268/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Arçelik AS (Istanbul, Turcia) (reprezentant: A. Franke, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MicroGarden – cererea de înregistrare nr. 16 971 988

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 4 aprilie 2018 în cauza R 163/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 19 iunie 2018 – ABB/EUIPO (FLEXLOADER)

(Cauza T-373/18)

(2018/C 268/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ABB AB (Västerås, Suedia) (reprezentanți: M. Hartmann și S. Fröhlich, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „FLEXLOADER” – cererea de înregistrare nr. 17 099 474

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 29 martie 2018 în cauza R 93/2018-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, precum și a cheltuielilor efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului

Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2018 – Capo d’Anzio/Comisia

(Cauza T-425/17) ⁽¹⁾

(2018/C 268/60)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 277, 21.8.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO